

**UCHWAŁA NR
RADY GMINY SIEDLCE**

z dnia 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pana Stanisława Michałowskiego na Wójta Gminy Siedlce

Na podstawie art. 229 pkt.3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U.z 2013 roku poz. 267)**Rada Gminy Siedlce** postanawia, co następuje:

§ 1.

Rozpatrzyć jako bezzasadną skargę Pana Stanisława Michałowskiego na Wójta Gminy Siedlce w przedmiocie sposobu rozpoznania wniosku o wystąpienie przez Wójta Gminy Siedlce do Wojewody Mazowieckiego o wydanie decyzji stwierdzającej nabycie z mocy prawa z dniem 1 stycznia 1999r. przez Gminę Siedlce własności nieruchomości położonej w Żelkowie-Kolonii, stanowiącej część działki nr ewid. 402/8, zajętej pod część ulicy Parkowej, leżącej w pasie drogi gminnej w trybie art.73 ustawy z dnia 13 października 1998r.- Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz.U.Nr 133 poz.872 z późniejszymi zmianami).

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Siedlce, zobowiązując do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

dr inż. Grzegorz Koc

Uzasadnienie

W dniu 09.07.2013 roku Stanisław Michałowski złożył skargę na czynności Wójta Gminy Siedlce tj. na „sposób załatwienia wniosku o wystąpienie do Wojewody Mazowieckiego o wydanie decyzji stwierdzającej nabycie z mocy prawa z dniem 1 stycznia 1999 roku przez Gminę Siedlce własności nieruchomości położonej w Żelkowie-Kolonii stanowiącej część działki nr ewidencyjny 402/8 zajętej pod część ulicy Parkowej, leżącej w pasie drogi gminnej, w trybie art.73 ustawy z dnia 13 października 1998 roku – przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną”.

W treści pisma skarżący wskazał, iż nie zgadza się z rozstrzygnięciem ww. wniosku przez Wójta Gminy Siedlce i przytoczył argumenty prawne, które zdaniem skarżącego uzasadniają wystąpienie z wnioskiem w trybie ustawy z dnia 13 października 1998 roku – przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną.

Przedmiotowa skarga jest nieuzasadniona.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż niezwłocznie po złożeniu przez skarżącego w dniu 6 marca 2013 roku wniosku o wystąpienie do Wojewody Mazowieckiego o wydanie decyzji stwierdzającej nabycie z mocy prawa z dniem 1 stycznia 1999 roku przez Gminę Siedlce własności przedmiotowej nieruchomości przystąpiono do wyjaśnienia podnoszonych w nim okoliczności. Skarżący pismem z dnia 5 kwietnia 2013 roku został poinformowany o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy ze względu na jej skomplikowany charakter. Następnie pismem z dnia 29 kwietnia 2013 roku zwrócono się do Sądu Rejonowego w Siedlcach, Wydziału Ksiąg Wieczystych o udostępnienie księgi wieczystej dotyczącej nieruchomości, będącej własnością Wspólnoty Mieszkaniowej w miejscowości Żelków-Kolonia. Analizie poddano także mapy przekazane przez Starostwo Powiatowe w Siedlcach. Ponadto, zwrócono się z wnioskiem do Starostwa Powiatowego w Siedlcach o udzielenie informacji w przedmiocie powierzchni, jaką posiadała działka oznaczona numerem ewidencyjnym 402/8 położona w miejscowości Żelków-Kolonia na dzień 31 grudnia 1998 roku.

W odpowiedzi na powyższe, przedstawiono następujące dokumenty: wypis z rejestru gruntów z dnia 15 listopada 1996 roku, mapę ewidencyjną na dzień 17 grudnia 1997 roku pismo Wójta Gminy Siedlce z dnia 30 grudnia 1996 roku, zaświadczenie wraz z kartą inwentaryzacyjną nieruchomości oraz decyzję z dnia 15 kwietnia 1997 roku stwierdzającą nabycie przez Gminę Siedlce z mocy prawa własności nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów numerem 594.

O braku podstaw do wystąpienia z wnioskiem w trybie art. 73 ustawy z dnia 13 października 1999 roku skarżący został poinformowany pismem z dnia 6 maja 2013 roku.

Stosownie do art. 73 ust.1 ww. ustawy z dnia 13 października 1998 roku – nieruchomości pozostające w dniu 31 grudnia 1998 roku we władaniu Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, nie stanowiące ich własności, a zajęte pod drogi publiczne, z dniem 1 stycznia 1999 roku stały się z mocy samego prawa własnością Skarbu Państwa lub właściwych jednostek samorządu terytorialnego, za odszkodowaniem. Podstawą do ujawnienia w Kw. przejęcia własności Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego nieruchomości jest ostateczna decyzja Wojewody. Przesłankami, od których kumulatywnego spełnienia uzależniony jest skutek przejścia prawa własności z mocy samego prawa na Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego, są zatem : zajęcie nieruchomości pod drogę publiczną, władanie tym gruntem w dniu 31 grudnia 1998 roku przez Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego oraz brak tytułu własności Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego do tej nieruchomości zajętej pod drogę. Sformułowanie „nieruchomości zajęte pod drogi publiczne” oznacza nieruchomości, na których urządzono drogę, którą następnie zaliczono do odpowiedniej kategorii dróg publicznych, przy czym fakt ten musiał mieć miejsce przed dniem 1 stycznia 1999r. Natomiast do spełnienia przesłanki władztwa

nie jest konieczne udowodnienie posiadania przez podmiot publicznoprawny jakiegokolwiek tytułu do nieruchomości. Zatem przepis art. 73 ww. ustawy ma charakter wyłączeniowy i dotyczy sytuacji, gdy w dniu 31 grudnia 1998 roku prawo własności nieruchomości było uregulowane na rzecz innych podmiotów niż Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego przy istnieniu publicznego władztwa nad mieniem.

Skarżący w swych pismach podnosił, iż działka o numerze ewidencyjnym 594 wcześniej przebiegała w innych granicach, a mianowicie częściowo po działce nr 402/8. Należało zatem zbadać w jakich granicach przebiegała działka o numerze ewidencyjnym 594 w dniu wydania decyzji komunalizacyjnej (czy biegła częściowo po działce nr 402/8 w obecnych granicach). Z wyżej powołanej dokumentacji przekazanej przez Starostwo Powiatowe w Siedlcach wynika, iż działka o numerze ewidencyjnym 594 jeszcze przed wydaniem ww. decyzji komunalizacyjnej w dniu 15 kwietnia 1997 roku posiadała powierzchnię 0,1639 ha i przebiegała w sposób tożsamy z obecnym.

W związku z powyższym, po analizie dokumentacji, nie można podzielić stanowiska skarżącego, iż zachodzą przesłanki do wystąpienia z wnioskiem w trybie art. 73 ustawy z dnia 13 października 1998 roku.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 KPA § 1. w przypadku gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia uznana została za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może w odpowiedzi na tę skargę podtrzymać swoje stanowisko.

Przewodniczący Rady Gminy

dr inż. Grzegorz Koc